

socialt Konstruktion dog er som vor, ikke har undgaaet. Endvidere skulde det være opnaaet, at Landbruget samtidig med, at der stilles Krav til det om Aflevering af en saa betydelig Del af dets Høst, var sikkert paa et rimeligt Udbytte af den Del, der afleveres til Staten. Derfor er i Lovforslaget Maksimalprissystemet, for saa vidt angaar den Del, som afleveres til Staten, erstattet af et System med en fast Pris. Selv om Forholdene i Høstaaret skulde undergaa Forandringer, som under normale Forhold vilde betinge en Nedsættelse af Prisen, er Landbrugerne sikre paa den en Gang ved Høstaarets Begyndelse fastsatte Pris baade for Korn og for Kartofler. Endelig skulde Lovforslaget sikre, at der ikke indenfor det samlede Landbrug blev en enkelt Del, det store Landbrug eller det Landbrug, hvis Jord var den bedste, eller paa hvilket Naturforholdene i Aar havde formet sig gunstigst, der fik et Privilegium for Opretholdelsen af den dyriske Produktion, men at det samlede Landbrug fremtraadte saaledes, støttende alle sine Medlemmer, at der ogsaa til de smaa Landbrug og til de Landbrug, hvis Jord havde daarligere Betingelser i Aar, blev Korn til Opretholdelse af den dyriske Produktion. Jeg behøver ikke overfor det høje Landsting at sige, hvor vigtigt det er, at et Lovforslag, hvis Formaal er saa store og saa mange, maa faa Støtte fra dette høje Ting, og herpaa er jeg ogsaa paa Forhaand sikker. Jeg behøver heller neppe at nævne, hvor betydningsfuldt det er, at ogsaa dette høje Ting vil lægge al sin Arbejdskraft ind i en hurtig Fuldførelse af Værket. Vi er snart henne imod Høstens Begyndelse, og det er af yderste Vigtighed, at alle Dispositioner, som dette Lovforslag nødvendiggør, kan træffes saa snart som muligt. Jeg føler mig overbevist om, at det høje Ting vil yde sin Medvirken hertil, og anbefaler hermed Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Ole Hansen: Den højtærede Minister sluttede med at udtale en Forventning om, at dette høje Ting vilde yde sin Medvirken til Fremme af denne Sag og fremme den saa hurtigt som muligt. Jeg vil dertil sige, at mine Meningsfæller og jeg har let ved at imødekomme dette Ønske, men jeg maa dog samtidig tilføje, at Sagen er saa omfattende og griber saa stærkt ind i saa mange Forhold omkring paa Landet, at det efter min Mening vil være nødvendigt at skænke den dog nogen Overvejelse, og det vilde heller ikke, synes jeg, være

rigtigt at gaa hurtigt frem med denne Sag uden en saadan Overvejelse. Det, der sker ved dette Lovforslag, hvis det gennemføres, er jo det, at man lægger Beslag paa Halvdelen af Landets Høst. Dette viser bedst, hvilken omfattende Karakter Lovforslaget har. Imidlertid vil der ikke alene ske dette, at man lægger Beslag paa Halvdelen af Kornet, men denne Beslaglæggelse og Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt griber meget stærkt ind paa mange andre Omraader. Der er ikke fjerneste Tvivl om, at det, der her sker, vil medføre en meget betydelig Indskrænkning af Besætningerne paa Landejendommene omkring i Landet, og dette gælder baade Heste-, Kvæg- og Svinebesætninger. Naar vi staar overfor Afgørelsen af saa vigtige Spørgsmaal, er det let forstaaeligt, at Tusinder af Landmænd omkring i Landet imødeser Virkningerne af disse Bestemmelser med den allerstørste Bekymring. Vi har sikkert ogsaa alle lagt Mærket til, at Landmænd ikke saa faa Steder i Landet samles til Møder, udtaler sig om Spørgsmaalene og vedtager Resolutioner. Den højtærede Indenrigsminister har for nogle Dage siden om disse Udtalelser og Resolutioner brugt det Udtryk, at han troede, at en Del af disse Udtalelser blev fremsat af hensynsløs Egoisme. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt. Jeg tror, at de Udtalelser og de Stemninger, der kommer frem omkring i Landet, kun bør opfattes som Udtryk for de Bekymringer, mange Landmænd nærer med Hensyn til Gennemførelsen af denne Sag; og at disse Bekymringer ikke er blevet mindre som Følge af den ringe Høst, der mange Steder vil blive, er jo noget, der siger sig selv.

Hovedpunktet i Lovforslaget er Bestemmelserne om Ligningens Størrelse eller rettere sagt Bestemmelserne om det Kvantum Korn, der skal udskrives. Landbrugsudvalget foreslog, at der skulde udskrives 750,000 t. Ministeren foreslog, da han fremsatte Lovforslaget i Folketinget, at der skulde udskrives 950,000 t, og nu lyder Lovforslaget paa, at der skal udskrives 850,000 t. Der har altsaa ved Behandlingen i Folketinget fundet en Nedsættelse Sted af 100,000 t, men selve Ligningen af de $4\frac{1}{2}$ Td. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi er bibeholdt. Nu er altsaa Spørgsmaalet dette, om denne Paaligning af $4\frac{1}{2}$ Td. pr. 1,000 Kr.s Jordværdi er nødvendig for, at et tilfredsstillende Resultat kan naas ved Udskrivningen. Jeg har den Tro, at der er nogen Mulighed for at nedsætte Lig-